

Uitleg Openbaring hoofdstuk 20

<p>1-3 En ik zag een engel afkomen uit den hemel, hebbende den sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand; En hij greep den draak, de oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren; En wierp hem in den afgrond, en sloot en verzegelde dien boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen tijd ontbonden worden.</p>	<p>De afgrond, waarin de duivel wordt opgesloten, is de onbewoonde aarde. Gedurende duizend jaar kan de duivel geen mensen of engelen meer verleiden en is gedoemd tot nietsdoen.</p>
<p>4-6 En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren.</p>	<p>De gelovigen zijn met Christus in de hemel en hebben dan inzicht in het oordeel over de ongelovigen.</p>
<p>7-10 En wanneer de duizend jaren zullen geëindigd zijn, zal de satanas uit zijn gevangenis ontbonden worden. En hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, den Gog en den Magog, om hen te vergaderen tot den krijg; welker getal is als het zand der zee. En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde, en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam vuur neder van God uit den hemel, en heeft hen verslonden. En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid.</p>	<p>Na de duizend jaar gedwongen nietsdoen ziet de duivel, hoeveel mensen zijn kant hebben gekozen. Dan doet hij een laatste poging om het Nieuwe Jeruzalem met de gelovigen te vernietigen. Dan wordt hij met al zijn volgelingen voor eeuwig vernietigd. Wij geloven pertinent niet in een eeuwig brandende hel. De laatste zin hiernaast is waarschijnlijk onjuist vertaald onder invloed van het valse dogma van de onsterfelijke ziel.</p>
<p>11-15 En ik zag een groten witten troon, en Degen, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegvloeden, en geen plaats is voor die gevonden. En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken. En de zee gaf haar doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een ieglijk naar hun werken. En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. En zo iemand niet gevonden werd geschreven in heet boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.</p>	<p>De tweede dood is definitief. Iedereen, die in de hier beschreven poel des vuurs terecht komt, houdt op te bestaan en zal zelfs uit de herinnering van de gelovigen verdwijnen. In het eeuwig leven zullen de gelovigen zich hun dierbaren, die niet met hen het eeuwig leven hebben ontvangen, zelfs niet meer herinneren.</p>